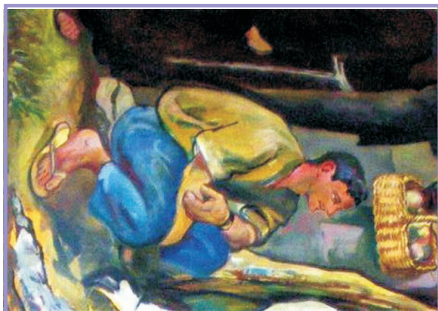

fra Srečka će pamti i velika zidna slika akademskog slikara Bruna Bulića, na kojoj je slikar prikazao Isusa kako propovijeda današnjim ljudima, našim suvremenicima. Slikar je za slušatelje izabrao žive konkretne ljude, povijesne osobe: košljunске fratre, stanovnike Puntā i dr. Među njima i fra Srečka, tada košljunskog kuhara i vrtlara. I sa ove će slike fra Srečko poručivati gledaocima kako se mogu 'diviti riječima koje teku iz Isusovih usta'...

SVETO IME

župni bilten - RISIKA

PRILOG uz br. 3(147)
28. veljače 2010.

IN MEMORIAM

fra SREČKO VOLARIĆ, ofm
1930. - 2010.

Hvaljen budi, Gospodine moj, po sestri našoj
smrti tjelesnoj,
kojoj nijedan smrtnik umaći neće.

(Sv. Franjo)

MIR I DOBRO

19. veljače 2010. našao je svoje zadnje zemaljsko počivalište u samostanskom groblju na Košljunu naš Risičanin, fra SREČKO VOLARIĆ, u 80. godini života od kojih je 56 posvetio Bogu u zajednici sv. Franje, kao mali brat-laik među Malom braćom (velikog) asiškog Siromaha.

Bog ga je pozvao k sebi iznenada. U bolnici u Dubrovniku operirao je staračku mrenu. Operacija je uspješno obavljena, ali je dan nakon toga dobio moždani udar od kojeg se nije oporavio. 16. veljače, nakon što su se od njega oprostili najbliža rodbina i subraća iz samostana Male Braće, gdje je proveo zadnjih 13 godina života, okrepljen sv. sakramentima, spremno se otisnuo u vječnost.

Srećko - krsnim imenom Anđelo - se rodio u Risici 15. listopada 1930. u obitelji Petra i Marije rođ. Štefanić kao četvrto od sedmero djece od kojih su se dva mlađa brata pridružila "anđelima" umrijevši sasvim mali. Preostala tri brata i sestra Marija odrasli su i osnovali svoje obitelji. No sva su se tri brata već preselila u vječnost; u Risici još jedino živi sestra Marija, kao udovica.

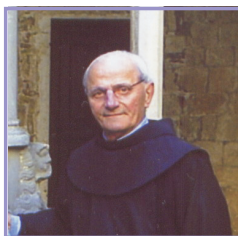

Mali je Anđelo odlučio krenuti drugim putem, putem na koji ga je Bog pozvao. Odlučio se na posvećeni život u redovništvu.

Koliko je bio sretan u svom redovničkom zvanju osjetio sam kad mi je 20-ak dana prije smrti na telefonu pričao skoro pola sata o duhovnim vježbama koje je sa subraćom obavio u Asizu, na mjestima koja su bila posvećena tjelesnom prisutnošću i doživljajima sv. Franje. Sve je tražio i tražio izraze kojima bi izrazio oduševljenje koje ga je tamo prožimalo. "Biti tu, biti gdje je sv. Franjo ovo ili ono doživio, učinio, biti kod 'Gospe od anđela' neopisivo je lijepo...". Činilo se, kao da su se ta dva imena, Anđelo i Srećko stopila u jedno...

Sa 13 godina (1943.) došao je Anđelo kao franjevački kandidat na Košljun. Franjevačko odijelo obukao je u Dubrovniku 1954. Svoje prve zavjete (1957.), kao na kraju i svečane (1962.) položio je na Košljunu. U međuvremenu je par godina boravio na Orebiću, a onda je najveći dio svoga redovničkog života opet proveo na Košljunu od 1962. do 1997. - kontinuirano 35 godina. Tamo je bio kuhar, vrtlar, ekonom... postavši kroz to dugo vrijeme, pogotovo za puntarsku sredinu, ali i šire, svojevrstan košljunski "zaštitni znak". (Ja sam ga postavši puntarskim župnikom 1976. tamo našao i otišavši iz Punta 1985. tamo ostavio.)

Od 1997. do svoje smrti boravio je u samostanu Male braće u Dubrovniku gdje je praktično do zadnjeg dana obavljao različite poslove u crkvi i samostanu.

U Dubrovniku su ga 18. veljače sa groblja Boninovo ispratili dubrovački biskup. mons. Želimir Puljić, njegova franjevačka obitelj i brojni prijatelji, a onda su njegovi posmrtni ostaci prevezeni na Košljun.

Na Košljunu je 19. veljače u 11.00 s. predvodio sv. misu zadušnicu provincijal fra Josip Sopta uz koncelebraciju 30-ak svećenika i sudjelovanje mnogobrojnih prijatelja i znanaca, poglavito iz Punta, te lijepog broja svojih sumješтана iz Risike.

Provincijal je u propovijedi, prisjećajući se života pok. fra Srećka, pred oči slušatelja iznio ljepotu i bogatstvo redovničkog poziva koji se očituju kod braće laika jednako kao kod svećenika.

Pred kraj obreda od Pokojnika su se oprostili fra Stipe Nosić, gvardijan samostana Male braće u Dubrovniku i - u ime krčkog biskupa i svoje - mons. Anton Valković, generalni vikar krčke biskupije, te košljunski gvardijan fra Klement Sršen.

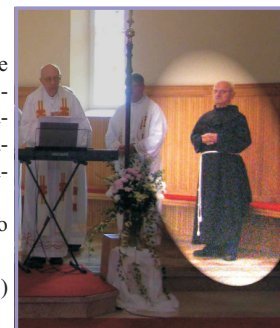
Odlaskom fra Srećka Risika je u dvije godine ostala i bez drugog svoga redovnika. Pred dvije godine (2008.) je naime umro u Rijeci naš Lončarić Stanko, brat-pomoćnik salezijanac. Jedan poticaj više da intenzivnije molimo za redovnička i uopće za duhovna zvanja!

U rodnoj mu župi održana je sv. misa zadušnica 23. veljače 2010.

N. Radić

Fra Srećko je svake godine na Jerolimovu dolazio slaviti našeg Zaštitnika zajedno sa svojim Risičanima. Zadnji put je to bilo 2009. godine.

(Na slici)

Predan zemlji koju je duge godine svojim rukama njegovao, u miru košljunskih črnika čeka Uskrsnuće.